

Datum: 6-10-2006

Naam: Jacques Teunissen

Leeftijd: 57 jaar (09-10-1949)

Praktijkadres: Braamberg 136 en Paasberg 155/156, Capelle aan den IJssel

Circa 25 jaar werkzaam als therapeut

Hoe ziet de praktijk eruit?

Mijn praktijk bestaat een 4 kamerflat van 108 m². De appartementen in het flatgebouw zijn gebouwd in een honingraatvorm en kunnen worden betreden via de bellenbox. Via een rolluik kan men met een auto naar binnen in de parkeergarage. Er is een extra parkeerplaats voor bezoekers die slecht ter been zijn. Door aan te bellen bij het portiek kan men met de lift of trap naar onze verdieping. Het hele huis en omgeving is rolstoelvriendelijk. Via de ontvangthal komt men in de centrale ruimte die dienst doet als wacht en werkruimte. Hieraan grenst de keuken. Van hieruit kun je via een tussendeur naar de 2 praktijkkamers. Ik werk overdag in de grootste zit en studeerkamer die is ingericht als praktijk. Er is een behandeltafel en een behandelstoel voor kinderen. Tevens is er een wastafel en een tafeltje en stoelen. Tegenover de praktijkkamer is een toilet en daarnaast de douche en een stoomcabine. De 4e kamer is ingericht als privé-vertrek en kantoortje. Voor de behandeling s' avonds en lesactiviteiten in het weekend is er een bedrijfsruimte grenzend aan het parkeerdek beneden. Hierdoor blijft de noodzakelijke privacy voor s' avonds en in het weekend gegarandeerd. In deze ruimte is een kleine keuken en toilet. Tevens is hier de bibliotheek gevestigd met zo'n 1200 boeken.

Hoe ontdekte je dat je over genezende gave(n) beschikte?

Ik ontdekte mijn genezende gave via mijn 3 jarige dochtertje Lorieke zo'n 26 jaar geleden en bij een Ambonese man die last had van lasogen.

Mijn dochter sukkelde chronisch met oorontstekingen en had hiervoor al drie keer antibiotica gekregen. Reden om naar een antroposofische huisarts over te stappen.

Op een gedenkwaardige dag lag mijn dochtertje van net 3 jaar in de ochtend op de bank in de woonkamer hulpeloos te kriesen van de pijn in allebei haar oortjes. Als in een opwelling vanuit mijn hart stopte ik mijn beide middelvingers in haar oren. Er trok bijna direct een vibratie en warmte door heel mijn lijf in de richting van haar oren. Ze werd iets rustiger en stopte met kermen. Wel bleef ze nog erg warm en ik dacht aan een ijsje voor haar en gaf haar een groot bergkristal en zei haar om daar koelte uit te zuigen. Met de steen in haar hand viel ze als een blok in slaap. Na twee uur werd ze wakker en zei: "pappa nog een keer".

Ik herhaalde de zelfde handeling nog een keer en begon nu ook op afstand in te stralen. Iets wat mijn gevoel me ingaf. Weer trad dezelfde reactie op. Haar temperatuur werd daarna weer normaal.

De nieuwe huisarts kwam om 16.00 uur en kon niets meer waarnemen in haar oren. Hier waren we allebei wel wat verbaasd over. Mijn dochter heeft tot nu toe nooit meer last gehad van haar oren. Veel later heb ik hem verteld wat er die dag was gebeurd en riep hij mijn hulp in bij een van zijn eigen kinderen die tobde met eczeem.

Terugkijkend op de dingen die eraan vooraf gingen realiseerde ik mij dat ik de meditatie die ik deed via de esoterische scholing van Rudolf Steiner de grondlegger van de Antroposofie werd voorbereid om de opgeroepen energie toe te passen. Hoewel deze toepassing niet werd genoemd was er wel sprake van training van helderzien en voelen etc.

De behandeling van de lasogen in 1984 van dhr. B. werd de eerste doelbewuste poging om iemand te helpen met een lichaamsklacht buiten mijn eigen familie.

Ik was werkzaam als zelfstandig kok(chef) in de gevangeniskeuken te Rotterdam. In de keuken werkte naast mijn collega's en ikzelf nog 12 gedetineerden. Deze mannen waren een selectie van de bevolking van zo'n 260 personen. Uit die groep van 12 selecteerden we weer 3 personen die vertrouwensposities kregen en als hulpkoks werden aangesteld. Zonder de hulp van deze hulpkrachten konden we de circa 320 maaltijden niet bereiden. Wij waren als het ware tot elkaar veroordeeld. Over een van deze hulpkoks gaat mijn verhaal.

Dhr. B. werkte als hulpkok in de broodkeuken en was belast met het snijwerk aan de vleessnijmachine. Hierbij spreekt het vanzelf dat je goed zicht moet hebben op je werk want anders snijd je in je vingers. Het was mij opgevallen dat B. een aantal keren naar het oogziekenhuis moest en dan met grote natte ogen terugkwam. Ik vroeg hem op een gegeven moment wat er aan de hand was. Enigszins geëmotioneerd vertelde hij dat hij leed aan lasogen. Een aandoening die

hij in de gewone maatschappij had opgelopen. Trillend liet hij mij weten dat hij waarschijnlijk om moest kijken naar een ander baantje binnen de keuken. Hierop heb ik met hem gesproken over mijn gave die ik misschien aan kon wenden om zijn ogenklachten te verbeteren of te genezen. Uit het zicht voor iedereen heb ik hem met tussenpozen drie keer behandeld. Zijn ogen gingen met sprongen vooruit. De oogarts in het ziekenhuis die hem al vijf jaar voor de klacht behandelde begreep er niets van. Hij verklaarde hem genezen.

Het spreekt vanzelf dat ik hierover niet openlijk kon doen in die omgeving. Na mijn overplaatsing naar de sociale dienst werkte ik wel eens samen met een collega waarbij mijn specifieke gave goed van pas kwam.

Werkend met gedetineerden als kok en sociaal ambtenaar in het gevangeniswezen en als slachtofferhulpverlener bij de rechtbank maakte dat ik regelmatig met mijn ontwikkelende gave in conflict dreigde te komen. De ongeschreven wetten c.q. het regiem dat gold binnen die werkring leverde een gevoel van dubbelheid op. Het werd een bijna onmogelijke spagaat voor mij om deze indrukken te verbergen en als gewoon justitie medewerker te fungeren. Naast mijn betaalde baan had ik ook een praktijk aan huis.

De voorzienigheid hielp hierbij een handje. Op een herfstige dag in 1988 kreeg ik een ongeval met mijn Daihatsu busje. De oorzaak was een klapband waardoor ik tegen de vangrail aanbotste en zijwaarts om mijn as rolde naar de andere weghelft. Ik hing toen ik tot stilstand kwam op mijn kop in de veiligheidsriemen en kroop bijna direct door de opening van de voormalige voorruit uit de auto en wenkte met alle tegenwoordigheid van geest die nog in mij was koelbloedig een paar mannen om me te helpen het busje naar de kant te duwen.

Ogenschijnlijk had ik niks en was ik alleen maar ongelofelijk door elkaar geschud. Het leek op een film waar ik heel kalm naar keek. Op mijn werk ging het echter helemaal niet meer, s' middags kwam er na drie uur niets meer uit mijn handen. Ik was niet ziek van lijf of leden of zo, maar het leek alleen of er een knop was omgezet. Ik voelde alles in mijn omgeving en werd er beroerd van. Een ongestelde collega ging op mijn stoel zitten en vervolgens zat ik met haar klachten.

Slachtoffercliënten met allerlei klachten en problemen brachten mij nog meer in een dubbele positie. Ik mocht niet mijn andere kant laten zien en helpen zoals ik het liefst zou doen.

Mijn vrouw zei: "blijf jij maar thuis" en dat was een enorme opluchting. Ik was denk ik anders maar blijven doorgaan. Mijn antroposofische huisarts waar ik me melde, was op de hoogte van mijn gave en gaf mij iets om de indrukken wat af te remmen. Hierna volgde de gang naar de Rijksgeneeskundige dienst. De arts daar was nog een hele jonge vent. Ik legde hem uit waar ik mee zat. Ik repte niet over het feit dat ik al werkte als spiritueel paranormaal therapeut. Uit zich zelf begon hij te vertellen over een autorijnstructeur waarbij hij geleest had en ik herkende hierin J. W. een medebestuurder van toen bij de NVGN. Hij deed het voorstel om een attest aan te vragen bij het Parapsychologisch instituut te Utrecht. Met dit attest kon hij er voor zorgen dat ik met wachtgeld zou gaan en niet in de WAO terecht zou komen. Het gebeurde zoals hij had voorspeld. Ik kreeg mijn attest en het wachtgeld waardoor ik op mijn 40ste na circa 18 jaar werken bij Justitie mijn werkring als slachtofferhulpmedewerker op kon geven en begon een volledige praktijk.

Wat is het mooie aan het vak van genezer?

Het mooie aan dit vak is dat het nooit saai wordt, je de ander die bij je komt misschien een betere kwaliteit van leven mag aanbieden en misschien zelfs volledige genezing. Als er ruimte voor is mag je samen werken aan de achterliggende oorzaken, dit helpt mee om het inzicht te vergroten. Veel klachten komen volgens mij voort uit onwetendheid en verkeerd handelen. Het is heel mooi om hierbij als instrument van de Ongeziene liefdevol je werk te mogen doen. Het maakt je innerlijk ongelofelijk rijk. Mij heeft het heel bewust gemaakt van het feit dat GOD bestaat.

Hoe ziet een gemiddelde werkdag eruit?

Een gemiddelde werkdag begint om circa 8.00 uur met telefoontjes en telefonische consulten en om 9.00 uur komt de eerste cliënt, verder heb ik de administratie, het onderhoud en hygiënische schoonmaak ingeroosterd. Tussen de middag heb ik een uur pauze waarbij ik even de buitenlucht op zoek. Tussen 5 uur en 6 uur s' middags is het weer tijd voor de telefoon. Waarna ik ga koken want ik ben huisman. Na 8 uur s' avonds zie ik nog enkele cliënten tot zo'n 10 uur. Hierna werk ik de dag af en doe ik nog wat behandelingen op afstand.

U maakt bijzondere dingen mee?

Een bijzondere praktijkervaring en een wonderlijke gebeurtenis die ik het begin van mijn carrière had gaat over een zekere mevrouw T. en haar man. Recentere ervaringen leiden misschien tot herkenning en laat ik daarom achterwegen.

Op een goed moment in de vroege ochtend hoor ik de telefoon overgaan met een hele harde bel. Ik schrik wakker en realiseer me dat dit een hele ouderwetse telefoon is, zo een die we vroeger thuis hadden. Ik plof weer terug in mijn kussen en verbaas me hierover. Maar kennelijk is er nog iets anders over te brengen en het klinkt in mijn hoofd **oncologie**. Hé denk ik, wat is dat nou oncologie? En nog een keer klinkt heel rustig in mijn hoofd het woord oncologie. Je begrijpt mijn slaap was helemaal voorbij.

Ik ga op zoek in het medisch zakwoordenboek naar oncologie en daar staat: "Leer der gezwellen". Aan een bevriende natuurarts vraag ik of hij hier iets over heeft. Van hem krijg ik een boek te leen over dit onderwerp. Nu heb ik wel eens vaker een aanwijzing gekregen over iets wat in de praktijk te gebeuren staat. Maar dit is toch wel een hele sterke aanwijzing. Ik denk na het lezen over allerlei gezwellen en kankers "ik ben er klaar voor". Drie dagen later gaat de telefoon en een kennis vraagt om assistentie voor zijn vrouw die op loopafstand van mijn huis in het Eudokia ziekenhuis is opgenomen. De vrouw heeft een carcinoom in haar maagwand en vooruitzichten zijn erg slecht. Mijn kennis en ik maken een afspraak en gaan samen op bezoek in het ziekenhuis.

De vrouw in het bed ziet er grauw en bleek uit en geeft me een slap handje. Ik krijg van haar te horen wat de klachten zijn: hoge bloeddruk met bovendruk hoger dan 200 en ze heeft geen eetlust en ze durft ook niets te drinken. Ze gaan haar maag weghalen en ook maar gelijk de baarmoeder i.v.m. uitzaaiingen en ze krijgt een stoma. Kortom haar innerlijke lichtje flakkert heel zwak. Ik vraag me vertwijfeld af wat ik daar mee kan! Heel menselijk toch om je dat af te vragen? Nu doe ik dat echt niet meer en blaak ik van zelfvertrouwen. Ik weet heus wel dat ik zelf niets kan, maar de Geestelijke assistentie des te meer.

Ik ga aan het werk en sluit om te beginnen het gordijn rondom haar bed en stuur haar man uit wandelen. Kom over een half uurtje maar terug zeg ik! Vervolgens neem ik haar van boven naar beneden helemaal af en vervolgens begin ik op afstand haar maag en buik in te stralen. Ze krijgt onmiddellijk blosjes op haar wangen en zucht een paar keer heel diep. Haar stem wordt krachtiger en ik begin een praatje met haar en krijg zo te horen dat ze 5 kindertjes thuis heeft en het haar allemaal teveel is geworden. Ze rookte zo vertelde ze, het ene sjekkie na het andere en dronk daarbij sloten koffie. Kortom een enorme zenuwenpees.

De volgende dag kom ik terug en ze zit rechtop in bed en heeft heldere ogen en praatjes voor tien. De bloeddruk is normaal 70 over 140. De zaalarts begrijpt er niets van en de verpleging ook niet. Ik denk bij mezelf, "yes" zo gaat ie gaat goed en doe een bedankje naar boven. Zo behandel ik haar zeven maal voor de operatie die toch gewoon doorgaat. De verbazing bij de chirurg is zo mogelijk nog groter en er wordt een maagbesparende operatie uitgevoerd. Het gezwel wat uiteindelijk wordt weggenomen is ongeveer een rijksdaalder groot. De baarmoeder en alles er om heen blijft waar het hoort. Mag je hier spreken van een wonder? Ik vindt van wel!

Drie dagen later en nog twee behandelingen voor een voorspoedig herstel ontsloeg ze zichzelf. Zo'n acht jaar later kwam ik haar nog eens tegen. Ze rookte nog steeds en zag er weer uit alsof ze maagpatiënt was, maar haar kinderen hadden nog steeds een moeder.

Wat is het voordeel van het lidmaatschap van de RING?

De voordelen die het lidmaatschap van de RING biedt aan de patiënten/cliënten en hun therapeuten zijn een hele reeks. In de eerste plaats gaat het om de hulp die wordt geboden aan patiënten/cliënten. De therapeut heeft een scholingsweg doorlopen van een aantal jaren; niet alleen weet hij of zij voldoende om een behandeling te geven maar ook zijn het therapeuten met een hart voor hun werk. Dus als de therapeut de A status bereikt dan is er al een aardig traject afgelegd en is er al heel wat ervaringsdeskundigheid opgebouwd.

De professionalisering die sinds de laatste jaren sterk is doorgezet biedt een garantie voor deskundigheid op HBO niveau. De certificering door de RING iedt de cliënt de garantie dat er een beroep kan worden gedaan op een aansprakelijkheid verzekering en mocht het onverhoopt gebeuren dat er onenigheid ontstaat dan kan de cliënt zich beklagen bij het tucht en klachtcollege van diezelfde RING (Registratie Instituut voor Natuurgerichte Geneeswijzen). Door een uitstekende beoordeling door o.a. de consumentenbond en een goede pers binnen de wereld van de ziektekostenverzekeraars heeft geleid tot vergoedingen voor hun cliënten.

Hoe ontspant u zich?

Omdat ik als therapeut ook maar mens ben en een deel van de natuur moet ik mijzelf ook in staat stellen om een geestelijk en lichamelijk evenwicht te bewaren of die te herstellen door ontspanning te zoeken. Ik doe dat door Bhakti-Yoga te beoefenen en de natuur op te zoeken. Iedere zes werkweken probeer ik een week voor mijn partner en mijzelf vrij te plannen. De hobby's die ik al van jongs af aan beoefen zijn koken en fotograferen. Mijn grootste hobby is en blijft echter mijn werk hiervan wordt ik heel blij en gelukkig en innerlijk heel rijk.

Voor mijn partner betekent de praktijkvoering dat ze elke dag als ze thuis komt een warme maaltijd krijgt geserveerd en haar privacy s' avonds en in het weekend is gegarandeerd, dit is heel belangrijk voor ons allebei. Ons huis is zeer praktisch ingericht en kan dienst doen als praktijk en woonhuis. We delen in ons persoonlijk leven onze liefde met familie en vrienden.

Mijn Chinese vrouw heeft een warme belangstelling voor mijn beroep en werkwijze en deelt de zelfde spirituele belangstelling. De culturele verschillen die we allebei natuurlijk hebben zijn een verrijking.

Hebt u tips voor patiënten/cliënten?

Tips voor patiënten/cliënten vraagt u? Als ik daarover nadenk dan is mijn eerste indruk nee want ik ken ze (nog) niet! Waarom zouden ze zich iets van mij aantrekken? Maar goed ik heb de vloer dus vooruit.

Ik zou iedereen willen adviseren: probeer je leven zo liefdevol mogelijk te leven. Geef aan de ander liefde zonder iets terug te verwachten want liefde is geen ruilhandel. Geniet van de Liefde die jezelf ontvangt. Weet jezelf altijd verbonden met de Ongeziene die in je hart woont en je bent nooit eenzaam. Richt je op hem/haar en wees gelukkig!

Wilt u nog iets persoonlijks zeggen?

Vond je het voorgaande niet persoonlijk genoeg dan?

Bedankt voor de ruimte die je me bood en tot ziens.

Hartegroet,

Jacques Teunissen